

Antología poética en gallego

Antonio García Teijeiro

"Homenaxe a Ramón Gómez de la Serna" (3)
(De *Lueiro de papel*. Xerais, 1995)

“Canta, canta o seu cantar...”
(De *Nafogueira dos versos*. Xerais, 1996)

"Cantaba unha cantiga"
(De *Cuaderno de fume*. Anaya, 1999)

"A pomba contaba"
(De *¡Ai, canto falan as pombas que falan!* Ir Indo, 2002)

"A trompeta"
(De *Aire sonoro*. Ir Indo, 2001)

"Durmidonumbico"
(De *Bicos, bicos... e mais bicos*)

"Os salaios dos piñeiros"
(De *Pasenijo, pasenijo*. Everest, 2003)

"As choivas no calendario"
(De *Chove nos versos*. Xerais, 2004)

“Un bico nun barco”.
(De *Bicos na voz / Besos en la voz*. Diputación de Málaga, 2004)

"No río bailan os peixes"
(De *Cando caen as follas*. Everest, 2006)

"Nafonte de pedra"
(De *Bolboretas no papel*. Edelvives, 2008)

"Nótase no poema"
(En *As palabras están a mirarse arredor da mesa*. Everest, 2009)

"Andoriña"
(De *Recendos de aire sonoro*. Xerais, 2011)

"Unhaspombas no tellado"
(De *As catroestacións*, 1991. Galaxia, 2011)

"Homenaxe a Ramón Gómez de la Serna" (3)
(De *Lueiro de papel*. Xerais, 1995)

"La luna ciega pasa por la noche guiándose
con su bastón blanco". (R.G. de la S.)

*Pasa cega pola noite
a lúa co seu caxato,
alumeando, vaidosa,
mares, leiras e tellados.*

*Pasa cega pola noite
con seu caxato ben branco,
chama que chama nas portas
dos nenos que están soñando.*

*O ruído do caxato
fai esvaer as raiolas.
A lúa ri fachendosa
e vai perderse nas ondas.*

“Canta, canta o seu cantar...”

(De *Na fogueira dos versos*. Xerais, 1996. Premio “Merlín”)

*Canta, canta o seu cantar
una nena aluarada
dende un pombal arredrado
mentres agarda una ollada.
Unha ollada limpia e nova
do seu mozo namorado
que un día viu cara á lúa
e ficou enfeitizado.
Converteuse nunha pomba
e voa pola luzada.
A nena segue a agardar
aquela tenra mirada.
Ai da nena aluarada
que non deixa de cantar,
magoada, consumida,
pálida coma o luar!*

Este poema va precedido de dos versos de Rosalía de Castro:

“Ai da nena alunarada,
pálida como a luar!”

"Cantaba unha cantiga"
(De *Cuaderno de fume*. Anaya, 1999.

*Cantaba unha cantiga
o mariñeiro
na negrura do mar.*

*Pechaban os seus ollos
os luceiros
oíndo o seu cantar.*

*Falaba duns amores
feiticeiros
o seu doce laiar.*

*¡Que triste e que fermoso
e que lixeiro
soaba o seu trobar!*

"A pomba contaba"

(De *¡Ai, canto falan as pombas que falan!* Ir Indo, 2002).

*A pomba contaba
uns contos de bruxas,
de trasgos, de mouchos
e dunhas curuxas.
E había unha pomba,
pombiña coitada,
que con esos contos
estaba aterrada.
Tremíalle o corpo
con medo que tiña;
mudáballe a face
á pomba, pombiña.
E un día de inverno
fuxiu do pombal
camiño das nubes
que cobren o val.*

"A trompeta"

(De *Aire sonoro*. Ir Indo, 2001)

A trompeta

ea

ea

¡qué ben soa!

trompetea.

Soa seca,

soa leda

ea

ea

trompetea.

¡Qué trompeta

tan sincera

tan humilde

tan sinxela!

Voz dourada

voz marela

voz que sempre

trompetea.

"Durmido nun bico"
(De *Bicos, bicos... e mais bicos*).

*Durmido nun bico
o neno estaba;
os beizos da nai
non o deixaban.
O rostro do neno
non se enrugaba;
os ollos da nai
alí pousaban.
Un bico de sol
¡como o quentaba!
a nai parecía
engaiolada.
Durmido nun bico
o neno estaba;
un bico de amor
ela inventaba.*

(*Bicos, bicos... e mais bicos* es un libro de 12 poemas que se editaron, junto a breves poemarios de otros tres autores, en el libro: García Teijeiro, A.; Babarro, Xoán; Sánchez, Gloria; y Ruiz, Mª Dolores: *Para cantar e contar*. Xunta de Galicia, 2003)

"Os salaios dos piñeiros"
(De *Pasenijo, pasenijo*. Everest, 2003)

*Os salaios dos piñeiros
son doados de entender;
cando o vento os abanea,
vense os seus corpos tremer.
Uns protestan, outros choran,
mais non botan a correr;
pois na terra están cravados
e non se poden mover.
As pólás rachan silencios,
as follas temen caer,
os paxaros que se pousan
bérranlle ao vento tamén.
Os salaios dos piñeiros
soan sempre do revés,
porque o vento os abanea
desde a cabeza ata os pés.*

"As choivas no calendario"
(De *Chove nos versos*. Xerais, 2004)

("As choivas no calendario" es la primera parte de este libro, estructurada –a su vez– en cuatro subapartados simétricos que corresponden a los cuatro trimestres de un año. Ofrecemos aquí los primeros doce versos, los que se refieren a enero, febrero y marzo).

*Chove en xaneiro
sobre a campía.
Choiva moi mesta.
Choiva moi fría.*

*Chove en febreiro
encol da terra.
Choiva que laia.
Choiva que berra.*

*Chovisca en marzo
contra as esquinas.
Choiva lixeira.
Choiva ben fina.*

“Un bico nun barco”.

(De *Bicos na voz / Besos en la voz*. Diputación de Málaga, 2004)

*Un bico nun barco
saíu navegar;
pousou os seus beizos
nun peixe de sal.*

Besos en la voz es un poemario que contiene un homenaje a Luis Eduardo Aute, uno de los cantautores que más han influido en el convencimiento de Antonio de que música y poesía están estrechamente unidas. El propio autor ha descrito el libro como “una verdadera esquizofrenia lingüística”, ya que está escrito a la vez en gallego y en castellano. Antonio no escribió estos poemas en una de las dos lenguas para luego traducirlos a la otra, sino que los compuso a la vez en ambas lenguas.

"No río bailan os peixes"
(De *Cando caen as follas*. Everest, 2006)

*No río bailan os peixes.
Nas pólás cantas as follas.
Nos ollos medran os bicos.
Nos mares brincan as ondas.*

*Na lúa dormen espellos.
No frío nacen apertas.
Nas nubes fúndese o fume.
Nos muros xogan as verbas.*

*No lume soñan as chamas.
Na fraga corren os lobos.
Na noite voan as meigas.
Nas rúas pérdense os xogos.*

*Na nora xiran as pombas.
Nas fontes beben as chuviñas.
Nas chairas poustan as aves.
Nos beizos morre a tristura.*

"Na fonte de pedra"
(De *Bolboretas no papel*. Edelvives, 2008)

*Na fonte de pedra
que está no xardín
unha bolboreta
fala cun pimpín*

*Son verbas de fío
Verbas delicadas
Son pingas de lume
Verbas namoradas*

*Unha bolboreta
que está no xardín
na fonte de pedra
fala cun pimpín.*

"Nótase no poema"

(En *As palabras están a mirarse arredor da mesa*. Everest, 2009)

*Nótase no poema
que renxen os versos.
Comprende o poeta
que pesan as dúbidas
dos himnos
e que as capas invisibles do aire
afogan a ternura.
Dóelle ao poeta
que medren as distancias
entre as palabras e as imaxes;
entre a miseria e a luz;
entre a mentira e a memoria.*

*A ferruxo cobre a folla do papel.
(O poeta cala)*

"Andoriña"

(De *Recendos de aire sonoro*. Xerais, 2011)

*Andoriña,
ti que bailas
no recuncho
do xardín,
dille ao mozo
que non toque
nunca máis
o violín.*

*Que me lembro
dunha moza
de pel branca
de xasmín
que eu quería
con loucura
e hoxe vaga
por aí.*

"Unhas pombas no tellado"

(De *As catro estacións*, 1991. Galaxia, 2011)

*Unhas pombas no tellado
latricaban este inverno.*

Inverniño de xeadas.

Inverniño lambeteiro.

Inverniño engaiolante.

Inverniño meiguiceiro.

As pombiñas no tellado

latricaban sen parar.

Un ventiño que cortaba

obrigounas a voar.